

Polonia Kaukaska

Выпуск 3(51)

Осень 2009

ЕЖЕКВАРТАЛЬНАЯ ГАЗЕТА СОЮЗА ПОЛЯКОВ НА КАВКАЗСКИХ МИНЕРАЛЬНЫХ ВОДАХ

11 listopad – święto narodowe niepodległości ojczyzny

Co dla nas oznacza niepodległość

Już od 91 lat Polska jest krajem niepodległym.

Co oznacza to dla nas, mieszkających tak daleko macierzy, w Rosji, na Kaukazie? Kim jesteśmy dla Polski a ona dla nas? Jesteśmy przede wszystkim jej dziećmi. W związku z tym, pod względem historycznym, dążenia niepodległościowe narodu i państwa polskiego są dla nas dobrze zrozumiałe. Święto ojczyzny jest więc i naszym wielkim świętem. Co możemy dla niej zrobić? Przede wszystkim kochać ją z całego serca. W jaki sposób możemy jej pomóc? Udziałem w życiu polonijnym, w tym, czym żyje nasza Polonia, też jest niewielka część macierzy. W naszych uroczystościach, w piosenkach i tańcach

narodowych, w naszym mówieniu po polsku, w naszych świętach narodowych, w życiu kościoła – wszędzie żyje nasza Polska, nasza macierz, kraj naszych marzeń, trosk, i nadziei. Jesteśmy również obywatelami naszego kraju – Rosji. Ten kraj jest naszym domem, a więc musimy o niego dbać, brać czynny udział w jego budowie, ponieważ tutaj mieszkamy - my i nasze dzieci, tu będzie dom naszych wnuków. Musimy być więc porządnymi obywatelami naszego kraju. Ale tego wszystkiego jeszcze nie wystarczy – musimy dążyć do zbliżenia obydwóch krajów, do wzajemnego zrozumienia, dobrych stosunków i – jak to powinno być – przyjaźni. Koniec końców, obydwa narody słowiańskie mają dużo różnych złych rzeczy już poza sobą, w tym przeszłość imperialną. A w przyszłości? Wspólne życie we wspólnej Europie i - patrząc na stan geograficzny Rosji - nie tylko w Europie.

Może nasze poglądy potrzebują od nas niepodległości i wytrwałości w nich, w naszym życiu. Zażyczymy więc sobie nawzajem, w tym dniu polskich świąt narodowych, właśnie takiej niepodległości i wytrwałości. Życzymy również wszystkim w tym dniu szczęścia, zdrowia i pomyślności. Niech Bóg i ojczyzna zawsze otaczają każdego z nas swoją opieką i troską. Wesołych świąt!

Aleksander Bogolubow

Święto miasta

12 i 13 września br. odbyły się uroczystości związane z urodzinami miasta Piatigorsk. W sobotę, 12 września, uroczystość rozpoczęła się na zboczach góry Maszuk, na tzw. „Polanie Pieśni”.

Wzdłuż drogi prowadzącej na Polanę Pieśni, społeczeństwa narodo – kulturalne z naszego miasta (Grecy, Czeczeni, Czerkiesi oraz my, Polacy) przedstawili gabloty z opowiadaniem z historii i czasów współczesnych swoich narodów.

Dla gości była również możliwość spróbować różnego rodzaju potraw wyżej wspomnianych narodów. Nasza Polonia zaferowała oczywiście, polski bigos, który natychmiast został „wymieciony” ze stołów Polonii piatigorskiej. Należą się tutaj podziękowania za wielki talent kulinarny naszej drogiej pani Ludmile Jełochinej. Nie uszła uwadze gości również nasza gablota z prasą polską i polonijną. Na koniec wieczoru nie pozostało na niej ani jedno czasopismo, ponieważ było tylu chętnych do nabycia polskiej prasy. Obok nas Czerkiesi tańczyli lezginkę, a z drugiej strony Grecy pili dobre piwo i dojadali swoje potrawy narodowe. Natomiast u nas wszyscy zebrali się w namiocie z polskim orłem i polską

flagą dookoła dachu i fotografowali się na tle zamku polskiego, wznowionego wysiłkami naszych wspaniałych

malarzy – Igora Horońko i Swietłany Mańko. Wszystkim organizatorom

naszej wystawy należą się serdeczne podziękowania, a przede wszystkim naszemu prezesowi – pani Halinie Nesterenko, która nabyła potrzebne materiały i zmobilizowała nas wszystkich do współpracy.

Aleksander Bogolubow

Polski dyplomata gościem naszego regionu

We wrześniu bieżącego roku, region Kaukaskich Wód Mineralnych odwiedziła pani Konsul i Radca Ambasady RP w Moskwie, pani Łongina Putka. Była to już jej trzecia wizyta w Piatigorsku. Pierwsza odbyła się jeszcze w maju 2006 roku, druga zaś – w kwietniu tego roku, kiedy pani Konsul była gościem honorowym seminarium nauczycielskiego w Piatigorsku. Podczas tej ostatniej wizyty, pani Konsul przyjmowała w Żeleznowodsku chętnych do otrzymania Karty Polaka, a także wzięła udział we Mszy świętej, w kościele pw. Przemienienia

Pańskiego w Piatigorsku. Miejmy nadzieję, że ta wizyta zaowocuje dla Polaków w naszym regionie nowymi i bardzo ciekawymi projektami, a co za tym idzie, i zmiany na lepsze.

Aleksander Bogolubow

LATO POLONIJNE - 2009 W LUBLINIE

Lublin jest miastem studenckim. Oprócz tego w Lublinie przy Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej działa Centrum Języka i Kultury Polskiej dla Polonii i Cudzoziemców, które corocznie prowadzi różne kursy dla Polonii i Cudzoziemców. Kierownikiem Centrum jest doktor habilitowany, profesor Jan Mazur.

Latem tego roku dostałam zaproszenie na kurs Języka i Kultury Polskiej. Przyjeżdżają na ten kurs osoby z Kazachstanu, Rosji, Ukrainy, Białorusi. Z całej Europy przybyli uczestnicy do letniej szkoły nauczania języka polskiego, na kurs humanistyczny a również kurs praktyki językowej. Uczestnikom kursów została zaproponowany ciekawy program zajęć i liczne wycieczki. Przedstawiono różne aspekty języka i kultury polskiej: gramatyka, frazeologia, folklor polski, sztuka przekładu, wiedza o współczesnym języku polskim i o współczesnej literaturze polskiej, wielcy twórcy polskiej literatury, teatr i dramat, literatura dla dzieci i inne. Co roku wykładowcy Centrum wnoszą do zajęć coś nowego, niestandardowego. To może być jakaś gra, impreza, dialogi, pisanie bajek. Nawet śpiewaliśmy na zajęciach polskie piosenki i tańczyliśmy poloneza.

Uroczysta inauguracja Lata Polonijnego 2009 odbyła się w Chatce Żaka, tak się nazywa klub studencki UMCS. Wspaniałym koncertem powitali kursantów i licznych gości uczestnicy znanego na całym świecie Zespołu Tańca Ludowego UMCS pod kierownictwem Stanisława Leszczyńskiego.

Po zajęciach oglądaliśmy polskie filmy, występowałyśmy na Wieczorze Narodów, organizowanym w celu zapoznania uczestników kursów z kulturami różnych krajów Europy. Brzmiały na

Wieczorze ukraińskie, rosyjskie, białoruskie, czeskie, angielskie i polskie piosenki.

Przez cały lipiec w katedrze p.w. witej Rodziny odbywał się Międzynarodowy Festywal Muzyki Organowej. Mielimy możliwość w każdą niedzielę sucha wspaniałych koncertów organowych. Jeszcze spacerowaliśmy po mieście, przeszliśmy z przewodnikiem szlakami dawnego Lublina.

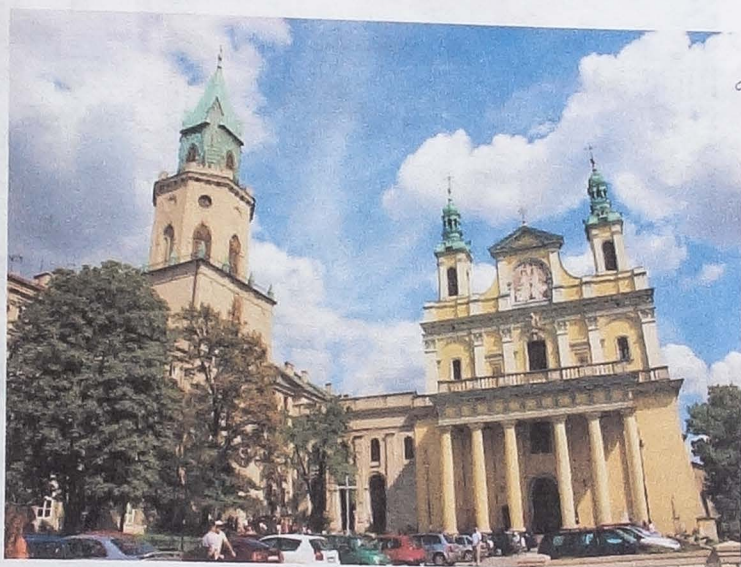
Lublin, stolica województwa lubelskiego jest największym miastem wschodniej Polski, licząc ok. 365 tys. mieszkańców. Rozlokowany na lessowych wzgórzach Wyżyny Lubelskiej, w dolinie Bystrzycy i jej dopływów, wyróżnia się wyjątkowo malowniczym położeniem. W V-VII w. Lublin był rozwijającym się ośrodkiem osadniczym, w 1317 r. stał się organizmem miejskim, od 1474 r. pozostaje stolicą województwa. Położony niegdyś w centrum Rzeczypospolitej grodu lubelski, zamieszkiwali przedstawiciele różnych narodowości i wyznań, tworząc niezwykle barwną społeczność.

Zwiedzanie najciekawszych miejsc Lublina turysty rozpoczynają od Starego Miasta. Lubelskie Stare Miasto, założone w średniowieczu, jest jednym z piękniejszych i cenniejszych zespołów zabytkowych w Polsce. Tu znajdują się Rynek, Stary Ratusz, stylowe kamienice, uroczone uliczki i zaułki, zespół kościelno-klasztorny Dominikanów, Plac po Farze, Bramy Grodzka i Krakowska oraz Wieża Trynitarzka.

Brama Krakowska architektoniczny symbol Lublina, od kilkuset lat pełni funkcję komunikacyjną, pozwalając na dotarcie z zewnątrz do Starego Miasta. Porządku staromiejskiego rynku wznosi się Stary Ratusz zwany Trybunałem.

LATO POLONIJNE - 2009 W LUBLINIE

Lublin jest miastem studenckim. Oprócz tego w Lublinie przy Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej działa Centrum Języka i Kultury Polskiej dla Polonii i Cudzoziemców, które corocznie prowadzi różne kursy dla Polonii i Cudzoziemców. Kierownikiem Centrum jest doktor habilitowany, profesor Jan Mazur.

Latem tego roku dostałam zaproszenie na kurs Języka i Kultury Polskiej. Przyjechały na ten kurs osoby z Kazachstanu, Rosji, Ukrainy, Białorusi. Z całej Europy przybyli uczestnicy do letniej szkoły nauczania języka polskiego, na kurs humanistyczny a również kurs praktyki językowej. Uczestnikom kursów została zaproponowana ciekawa program zajęć i liczne wycieczki. Przedstawiono różne aspekty języka i kultury polskiej: gramatyka, frazeologia, folklor polski, sztuka przekładu, wiedza o współczesnym języku polskim i o współczesnej literaturze polskiej, wielcy twórcy polskiej literatury, teatr i dramat, literatura dla dzieci i inne. Co roku wykładowcy Centrum wnoszą do zajęć coś nowego, niestandardowego. To może być jakaś gra, impreza, dialogi, pisanie bajek. Nawet śpiewaliśmy na zajęciach polskie piosenki i tańczyliśmy poloneza.

Uroczysta inauguracja Lata Polonijnego 2009 odbyła się w Chatce Żaka, tak się nazywa klub studencki UMCS. Wspaniałym koncertem powitali kursantów i licznych gości uczestnicy znanego na całym świecie Zespołu Tańca Ludowego UMCS pod kierownictwem Stanisława Leszczyńskiego.

Po zajęciach oglądaliśmy polskie filmy, występowałyśmy na Wieczorze Narodów, organizowanym w celu zapoznania uczestników kursów z kulturami różnych krajów Europy. Brzmiały na

Wieczorze ukraińskie, rosyjskie, białoruskie, czeskie, angielskie i polskie piosenki.

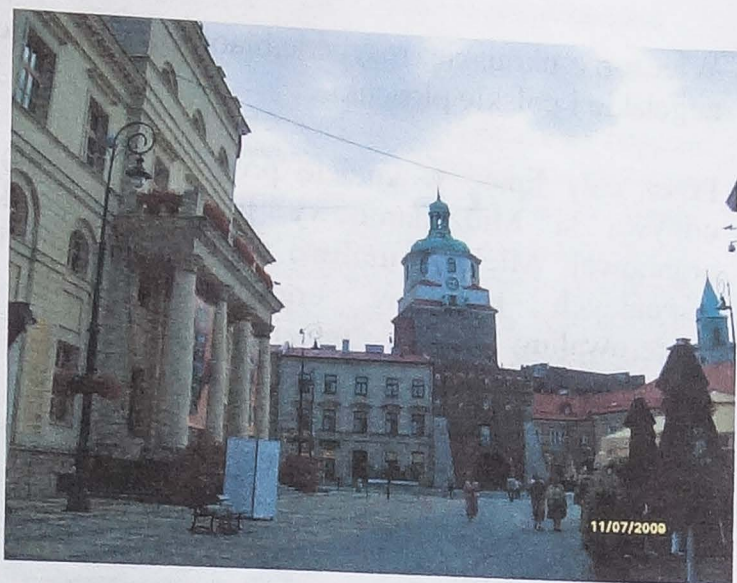
Przez cały lipiec w katedrze p.w. witej Rodziny odbywał się Międzynarodowy Festiwal Muzyki Organowej. Mielimy możliwość w każdą niedzielę sucha wspaniałych koncertów organowych. Jeszcze spacerowaliśmy po mieście, przeszliśmy z przewodnikiem szlakami dawnego Lublina.

Lublin, stolica województwa lubelskiego jest największym miastem wschodniej Polski, licząc ok. 365 tys. mieszkańców. Rozlokowany na lessowych wzgórzach Wyżyny Lubelskiej, w dolinie Bystrzycy i jej dopływów, wyróżnia się wyjątkowo malowniczym położeniem. W V-VII w. Lublin był rozwijającym się ośrodkiem osadniczym, w 1317 r. stał się organizmem miejskim, od 1474 r. pozostaje stolicą województwa. Położony niegdyś w centrum Rzeczypospolitej Grand Lubelski, zamieszkiwali przedstawiciele różnych narodowości i wyznań, tworząc niezwykle barwną społeczność.

Zwiedzanie najciekawszych miejsc Lublina zaczyna się od Starego Miasta. Lubelskie Stare Miasto, założone w średniowieczu, jest jednym z piękniejszych i cenniejszych zespołów zabytkowych w Polsce. Tu znajdują się Rynek, Stary Ratusz, stylowe kamienice, urocze uliczki i zaułki, zespół kościelno-klasztorny Dominikanów, Plac po Farze, Brama Grodzka i Krakowska oraz Wieża Trynitarzka.

Brama Krakowska architektoniczny symbol Lublina, od kilkuset lat pełni funkcję komunikacyjną, pozwalając na dotarcie z zewnątrz do Starego Miasta. Porodkiem staromiejskiego rynku wznosi się Stary Ratusz zwany Trybunalem.

Główną osią drogi jest Krakowskie Przedmieście dawny trakt wiodący ze staromiejskiego rynku przez Bramę Krakowską dzisiaj popularny deptak i ulubione miejsce spotkań, położone w sąsiedztwie eleganckich sklepów, licznych kawiarni i instytucji.

Równie ciekawe i popularne wśród turystów są obiekty usytuowane z dala od centrum miasta: Muzeum Wsi Lubelskiej, Ogród Botaniczny UMCS, Zalew Zemborzycki, Muzeum Martyrologii na Majdanku. Majdanek to niemiecki obóz koncentracyjny z lat 1942-1944, miejsce kani kilkuset tysięcy ludzi z 26 państw Europy, głównie Polaków, Żydów i Rosjan. Ich pamięć czci monumentalny pomnik i mauzoleum z prochami pomordowanych, a świadkami ludobójstwa są baraki więźniów, komory gazowe, krematorium, dokumenty oraz rzeczy osobiste więźniów.

Zasugeruj na zwiedzanie kilka atrakcyjnych miejsc regionu, położonych w niedalekiej odległości od stolicy Lubelszczyzny Kazimierz Dolny i Muzeum Zamojskich w Kozłowie, do których mamy wycieczki kulturalno-krajoznawcze.

Kazimierz Dolny miejscowość o wybitnych walorach turystycznych, leżąca w malowniczym krajobrazie Małopolskiego Przełomu Wisły, znana z cennych zabytków, szczególnie architektury renesansowej. W tym mieście na każdym rogu są sprzedawane kociuszki z ciasta, które są symbolem Kazimierza.

Muzeum Zamojskich w Kozłowie jeden z najładniejszych zespołów pałacowo-parkowych w Polsce, z doskonale zachowanym wyposażeniem i wystrojem wnętrza z przełomu XIX i XX w. To najlepiej zachowana w Polsce rezydencja arystokratyczna, obecnie Muzeum Zamojskich, wyróżnia się autentycznością i wiernością w utrzymaniu dawnego wyglądu zarówno zabytkowych wnętrz, jak i otoczenia. Sąsiedztwo Kozłowskiego Parku Krajoznawczego podkreśla związki architektury z walorami przyrodniczymi okolicy.

Na zakończenie kursu kierownictwo Centrum zorganizowało dla wszystkich wyjątkową wieczną przy ognisku ze smażonymi kiebaskami, kaszankami i szaszłykami również z tacami przy towarzyszeniu na żywo.

Людмила Колпакова

Олимпиада в Торунь – в большой семье поляков

С 1 по 9 августа этого года в польском городе Торунь проводились XIV Полонийные Олимпийские Игры. В них участвовали поляки со всего мира. Нашу организацию представляли Аделина Манько, Денис Нестеренко, Михаил Волков, Игорь Хоронько и автор этих строк. Соревнования проводились по многим видам спорта, в том числе и не входящим в олимпийскую программу. Михаил Волков принимал участие в соревнованиях по стрельбе из пневматической винтовки и пистолета, а также настольному теннису. Денис Нестеренко принимал участие в соревнованиях по бегу на стометровку, шахматам и фехтованию. Причём особенно успешно Денис выступил на соревнованиях по шахматам – там он занял первое место среди юниоров, завоевав золотую медаль; серебряной же медали он был удостоен за второй результат в соревнованиях по фехтованию, но уже среди взрослых. Аделина Манько заняла второе место и удостоилась серебряной медали в соревнованиях юниоров по шахматам, в этом же виде спорта Аделина удостоилась серебряной медали, но уже во взрослых соревнованиях среди женщин. Игорь Хоронько участвовал в соревнованиях по плаванию на дистанцию сто метров на спине и бегу на дистанцию 400м, где удостоился бронзовой медали в группе спортсменов в возрасте от 35 до 50 лет. Автор этих строк удостоилась бронзовой медали в соревнованиях по шахматам среди женщин. Таким образом, не в последнюю очередь благодаря усилиям представителей нашей Полонии команда России на Олимпиаде заняла десятое общекомандное место, что оказалось довольно неплохо, учитывая, что на этом спортивном форуме были представлены полонийные спортсмены из 36 стран. Олимпиаде предшествовали заседания Полонийного Олимпийского Комитета. Их открытие состоялось в городе Техотинек, а закончилось в Торунь. На заседаниях Комитета обсуждались проблемы дальнейшего развития полонийного спорта.

Россию на этих заседаниях представляли председатель правления нашего Союза Галина

Нестеренко и председатель Полонии в Петербурге Чеслав Бласик.

Торунь – город Николая Коперника. Здесь он родился. Здесь сейчас расположен его музей и один из лучших в Польше планетариев. Причём оборудован он по последнему слову техники, а зрители располагаются в нём лёжа, чтобы лучше видеть звёздное небо над ними. Участница нашей команды Аделина Манько посетила целых три сеанса в этом удивительном планетарии. Мы, члены команды, посетили также и музей Коперника, в котором хранятся не только личные вещи гениального астронома, но и найденные и в Польше, и в других странах мира метеориты. Довелось нам также участвовать в богослужениях в нескольких храмах Торуня, а также стать свидетелями костюмированной реконструкции одной из битв поляков с крестоносцами на территории старинного замка последних.

Одним из брендов Торуня являются его знаменитые пряники. Их мы получали вместе с медалями в качестве призов. В центре города существует несколько специализированных магазинов по продаже этих пряников. Надо ли говорить, что мы посетили некоторые из них, вспоминая при этом и нашу российскую Тулу.

Для жилья нам, участникам соревнований, было предоставлено одно из общежитий Торуньского Университета, естественно, носящего имя Коперника. Довелось нам также посетить и главный корпус Университета, его ректорат, где сохранились прекрасные интерьеры эпохи позднего средневековья.

На реке Висле, у самых стен старого города, разбит прекрасный парк, с лужайками и прудами. Здесь мы, гости Торуня, вместе с его жителями могли вечером любоваться восходом Луны, а кроме того, пейзажем ночного Торуня, считающегося одним из лучших по ночной освещённости городов Европы. Славится этот парк и своими старинными дубовыми и липовыми аллеями, где растут дубы в три обхвата.

Жители города были по отношению к нам, участникам Олимпиады, необычайно радушны, тем более, что и сама Олимпиада широко освещалась в польских СМИ и даже в плакатах, развешанных на улицах города и на общественном транспорте, а чемпионов и призёров Олимпиады чествовали на общенациональном уровне. Поэтому нет ничего удивительного в том, что мы увозили из Торуня самые тёплые воспоминания об этом удивительном городе на Висле, о его жителях и обо всех поляках, связь с которыми мы ощутили в дни Олимпиады особенно сильно.

Светлана Манько

Dyrektor Domu Polskiego w Petersburgu gościem naszej Polonii

Na przełomie września i października bieżącego roku, gościem naszej Polonii był pan Czesław Błasik – dyrektor Domu Polskiego w Petersburgu.

W pierwszym dniu swego pobytu w Piatigorsku, zwiedził miejsce pojedynku Michała Lermontowa. W drugim dniu obejrzał festiwal lotów na balonach w Essentuki. Następnie razem ze członkami naszej Polonii odwiedził Polaków w Nalczyku. W tym mieście zaproszono go na koncert, podczas którego prezes tamtejszej Polonii, pan Górecki, zaprezentował kilka swoich utworów oraz na poczęstunek, który składał się z tradycyjnych Kabardyjskich dań.

W czwartym dniu swojego pobytu, pan Czesław zwiedził znany piatigorski Prował, wziął udział we Mszy świętej w kościele pw. Przemienienia Pańskiego w Piatigorsku, oraz został bardzo ciepło przyjęty przez społeczność polonijną naszego miasta, a w szczególności przez dzieci,

które w tym roku brały udział w parafiadzie w Polsce

Wszystkie z nich bardzo dobrze pamiętają „wujka Cze”, który zorganizował ich pobyt na parafiadzie. Wierzymy w to, że odwiedziny pana Błasika były udane i nasze kontakty będą nadal się rozwijały, ku wzajemnej korzyści naszych środowisk polonijnych.

Aleksander Bogolubow

***Dofinansowano ze środków Senatu RP
dzięki pomocy Fundacji "Pomoc Polakom na
Wschodzie"***

***Kolegium redakcyjne:
redaktor naczelny – Aleksander Bogolubow;
redaktor techniczny – Ruslan Kondratjew;***

***korekta – ks. Tomasz Poterała.
Adres: Rosja, 357500 Piatigorsk, obwodu
Stawropolskiego, ul. Anisimowa 1.***

<http://polonia-kmw.ucoz.ru/>

<http://polonia-kwm.narod.ru/index.htm>

E-mail : poloniakmw@rambler.ru

Tel. +7-8793-39-13-73 Nakład 999 eg